

pícula/díct moze humano. **Q**uare oblitus es mei)
pmittendo me tã diu hñs miserñs vexari: cur tã diu dif-
fers ut me inducas in domũ tuã: (quãdã tristatus ince-
do) p viã huius vite: ideo tristatus (qz diabolus affli-
git me) tẽptãdo qz carnis vicia inuito a repugnãte a-
nimo sustineo. **V**ox ecclesie lamẽtantis casũ maiorũ.
Ita affligit me inimicus ut non solũ ofringatur carnes
mee. s. debiles fideles s; etiã (ossa mea). s. maiores eccle-
siastici plati in quib; putabatur eẽ aliq̃ fortitudo ut cedãt
fracti p impaciẽtiã tribulacõib; a scandalis a cadãt p
pccm a statu rectitudinis de quo exprobrauerũt in vrbis
iniuriolis (q̃ tribulãt me inimici mei) hẽtici a mali xpia-
ni. **H**oc mō exprobrauerũt. **D**ũ dicũt meis fidelib;
maxime martirib; p xpi fide i afflictoib; ostitutis (vbi
est deus tuus?) vel nullus ē/ vel si ē de te nō curat/ et si cu-
rat liberet te si p̃t ppter hoc (turbata ē aĩa mea) qđ aut
suadeã/ nō inuenio nisi qđ supra. **Q**uare tristis es a-
nima mea/ et quãdã turbas me? s; ne dicas ideo turbor
qz hic mala patior: o fortã o aĩa (spera in deo qm̃ adhuc)
in futuro (ofitebor ei) qz ip̃e ē (salutaẽ vultus mei a deus
meus)

Psalmus. xlii. i quo monemur ne i p̃sturis deficiamus.
Cũ vir fidelis seculi huius iniquitatib; angeretur cele-
sti desiderio affectus ait.

Iudica me deus ^{iudicio discreciõis siue}
^{separaciõis in futuro iu-}
dicio separãdo me a malis (et discerne) merita mea ab
impijs. distet inter illũ q̃ in te credit a illũ q̃ nō credit (de
gẽte nō sancta) mala a puerla. s. (ab hoĩe iniquo a dolo
lo erue me) Cũ nō michi arrogẽ fortitudinẽ qua opus
est inter mala huius seculi s; tu deus sis. **F**ortitudo mea

quare ergo me repulisti) secundū q̄ videtur. repulsus
enī me puto cū nō statim habeā qđ opto (et quare tris-
tis incedo) nisi q̄ (affligit me inimicus) quotidianis
temptacōibz hic in p̄nti quod nō ibi faciet in futuro.
Sūt autē excludatur inimicus me affligens oro domine.

Emitte lucē tuā et veritatē tuā) aufer tenebras et da lu-
cem/ aufer errorē et da veritatē (ip̄a) tantū lux tua et veri-
tas (deduxerūt) a peccatis (et adduxerūt) ad firmā cre-
dilitatē dñi saluatoris qui mons dicitur (et i tabernacu-
la tua) in ecclesiā p̄sentē in qua sūt diuersitates sancto-
rū que sūt quedā pegrinacōnes super terrā.

Deduxisti me dñe i tabernacula vbi positus spero q̄ inde
Introibo ad altare) inuisibile celestis iherusalē quo
nō accedit aliquis iniustus/ at/ qui accedit sumitur i olo-
caustū diuino igne totius incensus (ad dominū introibo
q̄ letificat iuuetutē meā) dando michi immortalitatē et
impassibilitatē.

Te **C**onfitebor tibi i cithara deus me-
us) confessione laudis in tribulacōe gr̄as āgens/ nunq̄
enī ppter quēcūqz huius seculi aduersa a tua laude rece-
dā. **C**onsequēter vir alloq̄tur animā suā p̄suadēs ei tri-
sticiā huius seculi fugiendā p̄ quā paciētie robur frangi-
tur/ p̄ hāc caritatis lumē extinguitur/ p̄ hāc sp̄i nr̄i desi-
deriū v̄tusqz mollescit et om̄is vita ofundit̄ vñ ait (quā-
tristis es aīa mea/ et quā- cōturbas me) dū deū adiutorē
habeas. **C**ōsolare aīa mea. **S**pera i dño) q̄ om̄es
seculi fluctus mitigat et in tēptacōibz p̄tegit. q̄ om̄ia
p̄cāa donat (qm̄ adhuc ofitebor illi) ofessioe laudis di-
cēs (tu es salus mea/ tu es salutaē vultus mei et deus me-
us)

Psalmus. xliij. in quo ofortātur infirmi fideles ad-
mirātes cur martires videat̄ hic deus derelinquē
cū p̄res antiquos i manu valida legat̄ uiuisse.